

Festivally, aneb není zlatem všechno co se trpytí

Napsal uživatel Jiří Kopecký - Vespol
Úterý, 15 Srpen 2006 03:00

Původně jsem se domníval, že podobný článek vzniknout ani nemůže, nebo spíše nemusí, nicméně zážitky, které se chystám popisovat, jsou tak silné, že mne a celou kapelu k tomu takřkajíc donutily.

Nedávno se na těchto stránkách v článku "Profesionálové?" rozebíralo chování některých muzikantů na festivalech. Rád bych se se čtenáři podělil o pohled z opačné strany, tedy pohledem muzikanta směrem k pořadateli. Chtěl bych ještě předeslat, že si téměř všech pořadatelů bezmezně vážím, protože vím, že svoji práci dělají s láskou a stojí je to hodně energie. Jsou však i výjimky.

Jezdíme s kapelou po festivalech již několik let a myslím jsme zvyklí na ledacos, ale to, co se nám přihodilo na "Folkové růži", jsme "rozdýchávali" velmi dlouho.

Velmi dlouho jsem měl představu, že když chce pořadatel pozvat kapelu na festival, buď ji napíše nebo zavolá, zeptá se jestli má čas, chuť a co (v lepším případě jestli vůbec něco) za to bude chtít. Když se domluví dostatečně dopředu, pro jistotu si ještě pár dní před samotným vystoupením zavolají, aby si vzájemně doladili čas příjezdu a detaily technického rázu. V našem případě to ovšem bylo jinak.

O tom, že bychom na "Folkové růži" měli hrát jsme se dozvěděli ze stránek festivalu. Nebudu zastírat, že nám to udělalo radost, i když šlo "pouze" o open scénu na náměstí. Jindřichův Hradec sice pro nás není právě "za rohem", ale když je aspoň na cestě, tak člověk těch pár hodin v autě vydrží bez větších problémů. To, že nám nikdo nezavolal, nás lehce znervóznělo, ale zase ne tak moc, protože tehdy bylo ještě dost času a tak jsme si říkali, že se určitě ještě někdo ozve. Ovšem nestalo se tak.

S přibývajícím časem stoupala i naše nervozita, protože pořadatel nebral telefon a na e-mailly nereagoval. Pravděpodobně měl moc práce, však taky má těch festivalů víc a ty určitě zaberou nějaký čas a energii. Den, možná dva před naším vystoupením nám ale konečně zvednul telefon a oznámil nám, že hrajeme dopoledne na náměstí a protože máme bicí, tak budeme začínat, abychom si všechno stihli v pohodě "nazvučit". Při nesmělé otázce týkající se alespoň úhrady benzínu jsme se dozvěděli, že s ničím takovým nemáme vůbec počítat - hrajeme přeci na open-scéně, ne?

Festivity, aneb není zlatem všechno co se trpytí

Napsal uživatel Jiří Kopecký - Vespol
Úterý, 15 Srpen 2006 03:00

Takže jsme si vzali dovolené, přivstali si a za ranního kuropění jsme s pocitem lehké pýchy, že si zahrajeme na tak renomovaném festivalu, vyrazili k jihu.

Naše nadšení však nevydrželo tak dlouho, jak bychom si přáli. Když jsme se hodinu před zahájením open-scény (tak jak jsme se s pořadatelem domluvili - máme přece bicí a jejich nazvučení chvilku trvá, ostatně proto jsme přeci měli začínat, ne?) ocitli na jindřichohradeckém náměstí, zjistili jsme, že je již vcelku slušně zaplněné. Ale pouze auty a nákupuchtivými turisty a "domorodci". Když už zbývala do začátku pouhá čtvrt hodinka, začali jsme lehce zmatkovat a telefonovat. Byli jsme ubezpečeni, že stojíme na správném náměstí ve správném městě a že zvukař tam bude co nevidět. A skutečně - během minuty tam byl.

Jenže ouha, pan zvukař měl maličký mixpult s osmi vstupy, kam se taktak daly zapojit naše "zpěvy" a nástroje. O zvučení bicích nemohla být ani řeč. Ještě jsme byli upozorněni, že náš čas na "pódiu" je omezený na půl hodiny včetně zvučení. Zkusili jsme nesmělý dotaz proč tedy zvukař nebyl na místě aspoň čtvrt hodiny před začátkem, abychom vše připravili a začali přesně. Dostalo se nám odpovědi, že všichni mají podmínky stejné a to, že jsme měli být na místě s předstihem přeci ještě neznamená, že tam měl být i zvukař. "Takže hoši smůla a trochu sebou pohněte, už vám běží čas, tak ať si vůbec něco zahrajete ...". Abych nekřivdil panu zvukařovi - během třetí písničky postavil nad bicí jeden dynamický mikrofon, který nazvučil během písně.

Pominu-li nemoderátorské schopnosti studentů, kteří se tam snažili o něco, co se moderování ani nepodobalo, odehráli jsme tak jak jsme zvyklí a nic jsme neodflákli, u pár lidí jsme měli pocit, že se i zastavili a se zájmem poslouchali. Dokonce jsem na pár vteřin mezi přihlížejícími zahlédl i hlavního pořadatele, hned potom mi ale zmizel zase z očí, jinak se totiž ani neobtěžoval s námi ztrácet svůj drahý čas.

Během necelé půlhodinky strávené na pódiu (spíš tedy dlažbě náměstí) se mi honily hlavou neodbytné myšlenky, které se ptaly samy sebe na několik víceméně podobných otázek:

- proč a jak vůbec někdo dělá festival takových rozměrů, když nenajde ani tolik slušnosti dát muzikantům vědět, že je zařadil na program?

Festivaly, aneb není zlatem všechno co se trpytí

Napsal uživatel Jiří Kopecký - Vespol
Úterý, 15 Srpen 2006 03:00

- co by se stalo, kdybychom se náhodou o tom, že máme hrát v J. Hradci nedozvěděli z internetu a nesnažili se s pořadatelem všemožně spojit?
- proč jsme měli být na místě nejméně půl hodinu předem a zahajovat program kvůli zvučení bicích, když je nikdo neměl v úmyslu zvučit?
- chovají se tady takhle pouze k nám nebo i ke všem ostatním, kteří nejsou považováni za "hvězdy" festivalu z hlavní scény?
- přijde doba, kdy "neznámé" kapely budou za vystoupení pořadateli platit?
- co tady "u všech čertů" dělám???

Jistě si teď řeknete, že jsme do Jindřichova Hradce nemuseli vůbec jezdit, že jsme přistoupili na nabízené podmínky a nemáme si na co stěžovat, leda tak sami na sebe. Jenže ten, kdo se pohybuje v tomto "festivalově-folkovém" prostředí ví, jak by to pravděpodobně dopadlo. Nejspíš bychom se dočetli na stránkách festivalu a pravděpodobně i na serveru Folkcountry.cz, že jsme kapela nezodpovědná, nesolidní a liknavá a že není radno si s námi cokoliv začínat, natož nás potom někam zvat. Ostatně taková věc by nebyla žádnou novinkou. Obrana nás proti tomuto napadla jediná, do Hradce přijet a zahrát co možná nejlépe.

I teď by si čtenář mohl říct, že se dějí různá nedorozumění, že mohlo jít o výjimečný omyl. Jenže, to by se nám pár dní předtím nesměla stát stejná situace ještě jednou. Tentokrát šlo o festival Babí léto v Dolním Újezdě. I přes ujišťování z letošního jara, že na Babím létě si nemáme šanci zahrát, jsme se k našemu překvapení našli na začátku léta na stránkách festivalu jako účinkující. Situace jako přes kopírák. Následovalo několik marných telefonátů, než se hlavní dramaturg rozhodl zvednout přístroj, aby nám potvrdil, že nejde o omyl. Na otázku, co kdybychom v ten samý den měli vystoupení někde jinde, lehce sebevědomě odvětil, že na Babí léto bychom si určitě čas udělali - o tom že je přesvědčen.

To jsou někteří pořadatelé festivalů skutečně již nohama půl metru nad zemí, aby nemuseli s kapelami komunikovat, nebo jsou tak krátkozrací, nebo dokonce již tak mocní? Má malá amatérská kapela vůbec proti těmto lidem šanci, aby se nedostala do všeobecné "nemilosti"?

Doufám, že z těchto řádků je dostatečně cítit mé rozhořčení, protože bych se rád vsadil, že takovéto věci se na některých festivalech nestávají pouze nám, ale že nás musí být mnohem víc. Na druhou stranu bych rád zopakoval, že jde o chování více než ojedinělé a drtivé většiny pořadatelů si všichni v kapele vážíme.

Ještě posledních pár vět. Samozřejmě vás i mě napadlo, že tímto článkem si dobrovolně

Festivaly, aneb není zlatem všechno co se trpytí

Napsal uživatel Jiří Kopecký - Vespol
Úterý, 15 Srpen 2006 03:00

zavíráme dveře a zbytečně si proti sobě stavíme organizátory dvou velkých festivalů, ale věřte mi že pocity, které v těchto chvílích zažíváme, si nemůžeme nechat jenom pro sebe a to i přes riziko, že si například na Babím létě, které nás teprve čeká v srpnu, "ani nevrzeme".

Přeji všem, aby se vám i nám podobné zážitky vyhnuly.